

Pohled ze Svatošských skal proti proudu Ohře. Foto Přemysl Tájek.

Údolí Ohře

Vladimír Melichar

Mezi Loktem a Karlovými Vary se řeka Ohře zařezává do žul karlovarského plutonu. Místy až kolmé stěny údolí s množstvím skal vytváří téměř 300 metrů hluboký kaňon. Na jediném místě v CHKO Slavkovský les se tu můžeme setkat s říčním fenoménem. Ten je představován souborem specifických mikroklimatických a edafických podmínek, na něž je vázán soubor rozmanitých biotopů. Na dně údolí to je makrofytní vegetace řeky s lakušníkem štětičkovitým, pobřežní rostlinstvo a zaplavovaný údolní luh. Břehy řeky jsou bohužel stanovištěm, které je nejvíce ovlivněno rostlinnými invazemi. Hojně se zde vyskytují křídlatky a netýkavka žláznatá, nepůvodní ve zdejší flóře jsou i sněženky a bledule. Na obnaženém říčním písku podél cest se můžeme setkat se vzácnými druhy třezalkou rozprostřenou a nahoprutkou písečnou. Strmé svahy údolí porůstá hned několik typů sutoových lesů, zejména javorové jaseniny a udatnové javořiny. Tvoří je pestrá směsice dřevin – lípa srdčitá, jilmy, javory a jedle bělokorá, v podrostu líska, zimolezy a meruzalka alpská. Sutové lesy na úpatích přecházejí do dubohabřin s ptačincem hajním, jatníkem podléškou a dymnivkou prostřední. Hezkou ukázkou i se starými duby je porost okolo Doubské studánky. Pozvolnější, severně ukloněné polohy porůstají bučiny, květnaté i kyselé. Nejzachovalější porosty, s kyčelnicemi, lilii zlatohlavou, lýkovicem jedovatým či vraním okem čtyřlístým,

se nacházejí na severovýchodním svahu Koule (658 m). Exponované hrany údolí a vrcholky skal jsou stanovištěm reliktních borů s pokroucenými borovicemi, které přecházejí do zakrslých acidofilních doubrav. Typickou rostlinou skalních borů je jestřábek bílý, vyskytuje se zde i vřesovec pleťový. Široce rozšířeným a pro lokalitu typickým stanovištěm jsou skály a sutě. K nejznámějším skalním věžím patří Strážce, Loketská věž a Muzikant, monumentální kamenné moře najdeme pod Vysokým hřbetem. Eroze tu vypracovala i několik rozsáhlých skalních měst, nejkrásnějším z nich jsou Svatošské skály, chráněné jako národní přírodní památka. Skály, v podobě kamenných stád, objevíte i v neregulovaném korytě řeky.

Místní faunu tvoří druhy využívající lesní a říční prostředí a také skalní biotopy. V území byla zjištěna řada reliktních a ohrožených druhů hmyzu – například nosatec *Otiorhynchus desertus*, kovařík *Anostirus sulphuripennis* či mandelinkovitý brok *Pachybrachis picus*, v Ohři žije vážka klínatka rohatá. Významná je ptačí fauna, ve zdejších lesích hnízdí holub doupňák, lejsk černohlavý či jestřáb lesní, skály jsou hnízdištěm výra velkého. Potravní nabídku v řece využívá morčák velký a ledňáček říční. Průzkumné štolý pod Vildenavou a štola Benátčanů poskytují zimní úkryt netopýřům, byli zde pozorováni netopýři ušatí, severní a vodní, loví zde i netopýři rezaví a hvězdiví. ■